

การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถ
ของครูในการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

DEVELOPMENT OF A PARTICIPATORY ACADEMIC MANAGEMENT MODEL TO
ENHANCE TEACHERS' ABILITY IN LEARNING MANAGEMENT FOCUSING ON
THE 21st CENTURY SKILLS, WAT THA SATOI MUNICIPAL SCHOOL,
MUANG DISTRICT, CHIANG MAI PROVINCE

ธัญฐา วุฒินิชย์ *

Thanuttha Wudhiwanich

Corresponding Author E-mail: teacherpui007@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา 2) พัฒนา 3) ศึกษาผลการดำเนินงาน 4) ประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นการวิจัยและพัฒนา เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ คู่มือการดำเนินงาน แบบประเมินการมีส่วนร่วม แบบประเมินความสามารถของครู แบบประเมินทักษะของนักเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย t-test Dependent Sample และการพรรณนาวิเคราะห์

ผลกาวิจัยพบว่า

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน บุคลากรมีส่วนร่วมระดับมาก ผู้ปกครองและชุมชนระดับน้อย ความต้องการของบุคลากร ผู้ปกครองและชุมชน ระดับมาก วิเคราะห์รายด้าน การตัดสินใจ ระดับมากที่สุด การดำเนินงาน การรับผลประโยชน์ การประเมินผล ระดับมาก

2. ผลการพัฒนาแบบ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ระบบและกลไก วิธีดำเนินการ แนวทางการประเมิน และเงื่อนไข วิธีดำเนินงาน ได้แก่ การตัดสินใจ การดำเนินงาน การรับรู้ผลประโยชน์ และการประเมินผล การตรวจสอบรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ระดับมาก มีความเป็นประโยชน์ระดับมากที่สุด

3. ผลการดำเนินงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนระดับมากที่สุด ผู้ปกครองและชุมชน ระดับมาก การดำเนินงานตามรูปแบบ ทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ระดับมาก นักเรียนมีทักษะหลังดำเนินงานสูงกว่าก่อนดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. ประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงรูปแบบ บุคลากร ผู้ปกครองและชุมชน มีความพึงพอใจ ระดับมาก โดยเพิ่มช่องทางการสื่อสาร ใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศสนับสนุน นำทรัพยากรในท้องถิ่นมาออกแบบหน่วยการเรียนรู้เน้นบูรณาการ ส่งเสริมการสร้างสรรคผลงานนักเรียน นำคู่มือการประเมินผล และเครื่องมือประเมินทักษะเผยแพร่ในระบบเครือข่าย ให้บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนสามารถนำไปใช้ได้สะดวก

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบ, การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม, ทักษะในศตวรรษที่ 21

* รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to develop the basic information and used it; 2) to develop; 3) study the performance; 4) assess satisfaction and improvement. This is development research. The research instruments used were interview questionnaires, interview forms, operational manuals, teachers' ability evaluation forms, students' skills evaluation forms, and satisfaction questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, hypothesis testing using the t-test dependent sample and descriptive analysis.

The results of this research found that:

1. The study from the basic information found out that the personnel involved in the overall academic administration were at a high level. The parents and the community who participated in the overall academic administration were at a low level. The needs of personnel, parents and the community were at a high level. The analysis of each aspect in the decision making was at the highest level. Participation in the operations, benefits and evaluation were at a high level.

2. The results of the model development consisted of principles, objectives, systems and mechanisms, assessment guidelines and conditions. The operational methods included decision-making, implementation, recognition of benefits, and evaluation. In the examination of the model by the experts, it was found out that it was appropriate and feasible at the highest level.

3. The result of the performance of personnel who were involved in the development of learners was at the highest level. The parents and community were at a high level. The implementation of the model allowed the teachers to have the ability to manage learning at a high level. Students had higher post-operation skills than before, significantly at the .01 level.

4. Satisfaction assessment and improvement model. Parents and community personnel had high level of satisfaction by adding communication channels, using information network systems to support and using local resources to design integrated learning units to promote creativity. Disseminated assessment manuals and skill assessment tools in the network so that the personnel, parents and communities can use them conveniently.

Keywords: Model development, Participative academic administration, 21st century skills

บทนำ

ยุคศตวรรษที่ 21 ถือเป็นยุคที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ทุกคนต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงนั้นและต้องยืนหยัดอยู่ได้ในสังคมสมัยใหม่ พัฒนาตนเองให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ของวันนี้และอนาคตข้างหน้าให้สมบูรณ์อย่างเต็มกำลัง สังคมที่โลกเต็มไปด้วย

ด้วยการเปลี่ยนแปลง การปรับตัว และการบริหารจัดการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในโลกในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 19 และ 20 อย่างสิ้นเชิง ทั้งด้าน เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในอดีตได้ถูกแทนที่ด้วยเศรษฐกิจและบริการที่ขับเคลื่อนด้วย

ข้อมูล ความรู้และนวัตกรรม และไม่ว่าจะหันไปทางใด ก็ จะเห็นการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเพิ่มผลผลิตแทนการใช้แรงงานแบบเดิม (ณัฐวัฒน์ ล่องทอง, 2561) ดังนั้น ทุกประเทศจึงจำเป็นต้องเตรียมคนให้พร้อมออกไปเป็น คนทำงานที่ใช้ความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 และเป็นบุคคลที่พร้อมเรียนรู้พัฒนาตนเองให้มีความคิดสร้างสรรค์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี แม้ว่าความรู้ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่เคยจำเป็น สำหรับการเรียนรู้ในหลักสูตรดั้งเดิมจะมีความสำคัญมากเพียงใด แต่ก็ยังไม่เพียงพอ สำหรับการเรียนรู้เพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพในโลกยุคศตวรรษที่ 21 และในปัจจุบันการเรียนรู้เนื้อหาสาระวิชา ควรเป็น การเรียนจากการค้นคว้าและคิดค้นด้วยตนเองของผู้เรียน เพื่อให้เกิดทักษะการค้นหาคำความรู้ โดยบทบาทครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วย ออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ ของตนเองได้ ดังนั้น การเรียนรู้ของนักเรียนใน ยุคศตวรรษที่ 21 จำเป็น ต้องมี การเปลี่ยนแปลงจากการเรียนรู้ตามกรอบเนื้อหา สาระแกนกลางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เปลี่ยนไปเป็นการเรียนจากการคิดค้นและ ค้นคว้าของนักเรียนจากแหล่งความรู้ที่ทันสมัย โดยครูช่วยชี้แนะวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น ครูจึงต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีทักษะของการเรียนรู้ และต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนา สมรรถนะของครูให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ใน 3 ทักษะที่สำคัญ คือ 1) ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม 2) ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ (วิจารณ์

พานิช, 2555) ซึ่งผู้มีส่วนร่วมฝ่ายต่าง ๆ จะ เข้ามามีบทบาทในฐานะร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบ การบริหารสถานศึกษาขึ้น พื้นฐานโดยทั่วไปแล้วจะมีภารกิจ การบริหารงานหลัก 4 ด้านด้วยกัน คือ การบริหาร ทั่วไป การบริหารงบประมาณ การบริหาร บุคคล และการบริหารวิชาการ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553, 2553) เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะใน ศตวรรษที่ 21

สภาพการเรียนรู้ที่ผ่านมายังพบปัญหา ด้านการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะของ ผู้เรียน โดยปัญหาต่าง ๆ เกิดมาจากปัจจัยด้าน สมรรถนะเกือบทุกด้าน ซึ่งมีทั้งที่เกี่ยวข้องกับ ตัวนักเรียนเองและครูผู้เรียน ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาที่พบสำหรับผู้เรียนที่เห็นได้เด่นชัดที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ที่ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ซึ่งสังเกตได้จากผู้เรียนยังขาดการสร้า งองค์ความรู้ด้วยตนเองและคิดวิเคราะห์ ไม่เป็น ไม่สามารถสื่อสารหรือแก้ปัญหาได้ทันท่วงที ดังนั้นจึงมีการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนระดับ มัธยม (ปริดา กลั่นแก้ว, 2552, น. 86) ส่วน ปัญหาที่พบสำหรับครูผู้สอน ที่เห็นได้ชัดเจน เป็นปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยี ความ เจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าโดยรวม แต่ขาด การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่มี ประสิทธิภาพ ขาดการบูรณาการ ขาดกลไก ประสานงานที่ชัดเจนในการแปลงนโยบายไปสู่ การปฏิบัติ รวมถึงการบริหารจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างพอเพียง และ เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็น สิ่ง ที่เป็นปัญหา (ศิริลักษณ์ นาทัน, 2550, น. 45)

และ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (2560, น. 120) ได้ให้ข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกันว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมุ่งมั่นพัฒนา งานวิชาการ พร้อมทั้งส่งเสริมการนิเทศภายใน สถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ อีกทั้งการวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (พิชิต ฤทธิ์จรูญ และคณะ, 2554) ได้ให้ข้อเสนอแนะเชิง นโยบายต่อสถานศึกษาว่า งานวิชาการเป็น งานหลักของสถานศึกษา ถ้าหากมีจุดอ่อนหรือ บกพร่องไป จะส่งผลกระทบต่องานวิชาการให้ตกต่ำลงไปด้วย หรืออาจเรียกได้ว่าด้วยคุณภาพ การศึกษาคุณภาพต่ำ หรือการศึกษาไม่ได้ มาตรฐาน หรืออาจกล่าวเป็นหลักการว่า งาน วิชาการประเด็นเดียวส่งผลกระทบต่อ การไปสู่วิชาการเชิงพฤติกรรมและวิถีชีวิตโดยรวม ทั้งหมด (สันติ บุญภิรมย์, 2553, น. 19) ได้ สรุปว่า ผู้บริหารต้องมีความเป็นผู้นำทางด้าน วิชาการ มีวิสัยทัศน์ ตลอดจนบริหารจัดการข้อมูล อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมครูทางด้าน วิชาการให้ร่วมกันพัฒนาและสร้างบรรยากาศ ทางวิชาการภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและ ชุมชน ใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายในการ บริหารงานวิชาการ ค้นหาและแก้ไขปัจจัยที่ เป็นสาเหตุที่แท้จริง เพราะจะส่งผลต่อการ พัฒนาผู้เรียนในระดับสูงต่อไป จึงจำเป็นที่ต้อง มีรูปแบบการพัฒนางานวิชาการที่เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มุ่งให้สถานศึกษาดำเนินการโดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น และเน้นการมีส่วน

ร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย เพราะเป็น ปัจจัยสำคัญให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งใน การบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น. 33-38) ดังนั้น แนวทางการพัฒนางานวิชาการ จึงจำเป็นต้องอาศัยหลักการมีส่วนร่วม การมี ส่วนร่วมกับชุมชนเป็นวิถีทางที่สำคัญประการ หนึ่งในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น การดึงเอา ชุมชนหรือประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาในทุกด้าน จึงเป็นแนวคิดที่ได้รับการ ยอมรับ และเป็นที่ยินยอมกันอย่างแพร่หลายใน ปัจจุบัน (ณัฐกานต์ เกตุชาวนา, 2554, น. 30) โดยการมีส่วนร่วมจะทำให้การนำเอาความรู้ ความสามารถของแต่ละคนมาทำงานร่วมกัน แล้ว ย่อมจะเกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด การที่ผู้นำและผู้ตามมีบทบาทร่วมกันในการ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กร และ ร่วมกันปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการบริหารงาน ให้มีความเหมาะสม (ยุทธชัยยันต์ พรหมนิกร, 2554, น. 76) และการบริหารงานแบบมีส่วน ร่วมจะส่งผลดีต่อสถานศึกษา 3 ด้าน คือ 1) ด้านผู้เรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ สูงขึ้น 2) ด้านโรงเรียน ได้แก่ ผลสำเร็จของ การดำเนินงาน การสร้างเครือข่ายทาง การศึกษา 3) ด้านชุมชน ได้แก่ ความร่วมมือ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน (ทรงศักดิ์ กวานป รัชชา, 2556, น. 40)

เหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยใน ฐานะที่ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ สถานศึกษาฝ่ายวิชาการ จึงมีแนวคิดที่จะ พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมี ส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูใน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21

เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์และมีสมรรถนะที่สูงขึ้น รวมทั้งผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ภายใต้กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบ มีการเรียนรู้แนวทางการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายร่วมกันอย่างชัดเจนภายใต้บริบทของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะท้อน เพื่อให้การบริหารงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมาย เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา โรงเรียน และชุมชน ตลอดจนได้แนวทางในการพัฒนาทางการศึกษาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21
3. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะท้อน อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 38 คน และผู้ปกครองและชุมชน จำนวน 143 คน รวมทั้งสิ้น 183 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และพรรณนาวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 38 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ การประชุมกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการ

จัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นการนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบไปทดลองใช้ ในปีการศึกษา 2561 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ จำนวน 5 คน ครูผู้สอน จำนวน 38 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 46 คน และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 240 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่ม คู่มือการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะในศตวรรษที่ 21 แบบประเมินความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 แบบประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นการประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ และการประชุมกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิธีการพรรณนา

วิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ พบว่า บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย สำหรับความต้องการมีส่วนร่วม พบว่า บุคลากรต้องการมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด โดยรวมและรายด้าน ส่วนผู้ปกครองและชุมชนต้องการมีส่วนร่วมโดยรวมในระดับมาก โดยต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจระดับมากที่สุด และมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการรับรู้ผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลระดับมาก

2. ผลการพัฒนารูปแบบ พบว่า ได้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบและกลไก 4) วิธีดำเนินการ 5) แนวทางการประเมิน 6) เงื่อนไข โดยวิธีดำเนินงาน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ขั้นตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับรู้ผลประโยชน์ และขั้นตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์อยู่ระดับมากที่สุด

3. การศึกษาผลการดำเนินงานตามรูปแบบ ดังนี้

3.1 การดำเนินงานตามรูปแบบ พบว่า บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน

ด้านทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) โดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจระดับมาก และมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการประเมินผลระดับมากที่สุด สำหรับผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) โดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ระดับมาก และมีส่วนร่วมในการประเมินผลระดับปานกลาง

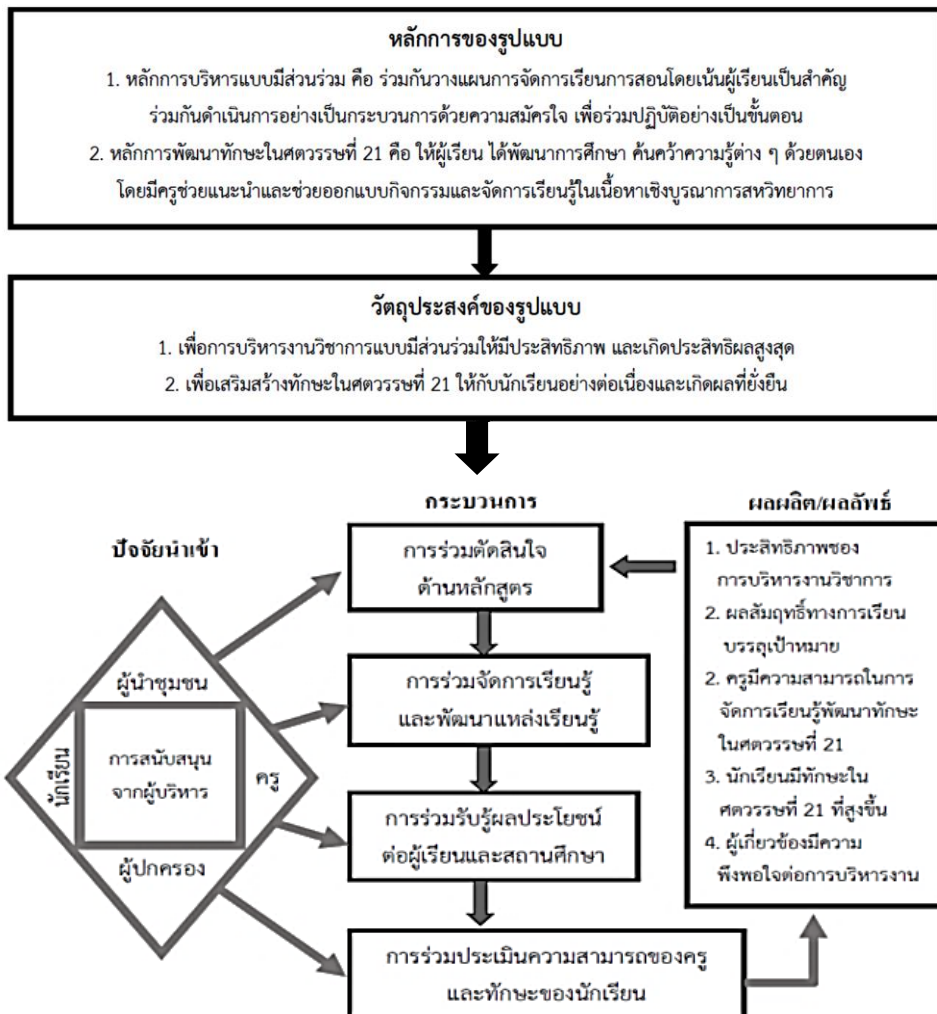
3.2 การดำเนินงานตามรูปแบบ ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) โดยครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ระดับมากที่สุด 2 ด้าน และระดับมาก 3 ด้าน

3.3 นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบ มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ก่อนการดำเนินงานคิดเป็นร้อยละ 77.07 และ หลังดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 80.35 และมีทักษะในศตวรรษที่ 21 หลังดำเนินงานสูงกว่าก่อนดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงรูปแบบ พบว่า บุคลากร ผู้ปกครอง

และชุมชน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก การปรับปรุงรายละเอียดของการดำเนินงานทั้ง 4 ขั้นตอน ได้แก่ ปรับปรุงโดยเพิ่มช่องทางการสื่อสารเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศสนับสนุนการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนและผู้เรียนแล้วนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาออกแบบหน่วยการเรียนรู้ให้เน้นบูรณาการและส่งเสริมการสร้างสรค์ผลงานของนักเรียน เพิ่มช่องทางการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพด้วยการใช้ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บุคลากร ผู้ปกครองและชุมชนสามารถสื่อสารกันได้สะดวกรวดเร็วและใช้ทรัพยากรร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลงานของนักเรียน หลังจากการเรียนรู้ให้ผู้ปกครองได้รับทราบอย่างทั่วถึง และนำคู่มือการประเมินผลการเรียนรู้และเครื่องมือประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 เผยแพร่ในระบบเครือข่ายเพื่อให้บุคลากร หรือผู้ปกครองและชุมชนสามารถนำเครื่องมือไปใช้ได้สะดวก

ผลจากการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้รูปแบบที่สมบูรณ์ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปราย 4 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่าบุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับความต้องการพบว่า บุคลากรต้องการมีส่วนร่วมในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน ส่วนผู้ปกครอง

และชุมชนต้องการมีส่วนร่วมโดยรวมในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจระดับมากที่สุด มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระดับมาก การมีส่วนร่วมในการรับรู้ผลประโยชน์ระดับมาก และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลระดับมาก แสดงว่าสภาพการดำเนินงานเดินผู้ปกครองและชุมชนยังมีส่วนร่วมน้อย จำเป็นต้องปรับรูปแบบการบริหารงานให้มีส่วนร่วมมากขึ้น เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สอดคล้องกับการวิจัยของ วัชรพงษ์ น่วมมะโน และ กาญจนา บุญส่ง (2558) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูอยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้บริหาร และด้านผู้เรียน อยู่ในอันดับต่ำสุด และความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากรอยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการบริหาร และสนับสนุนโรงเรียน และด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อยู่ในอันดับต่ำสุด 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านครู และด้านผู้บริหาร ประสิทธิภาพในการทำน่ายร้อยละ 71.50

2. รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบและกลไก 4) วิธีดำเนินการ 5) แนวทางการประเมิน 6) เงื่อนไข โดยวิธีดำเนินงาน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ขั้นตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับรู้ผลประโยชน์ และขั้นตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมระดับมาก มีความเป็นไปได้ระดับมากและมีความเป็นประโยชน์ระดับมากที่สุด แสดงว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจนและมีแนวปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริง

ในการบริหารงานวิชาการ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดตามองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงาน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบและกลไก 4) วิธีดำเนินการ 5) แนวทางการประเมิน 6) เงื่อนไข โดยมีแผนภาพอธิบายกลไกการดำเนินงานตามรูปแบบและมีคู่มือการดำเนินงานตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการดำเนินงานและเครื่องมือสำหรับการดำเนินงาน จึงทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการวิจัยของ เพชริน สงค์ประเสริฐ (2550, น. 114-116) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักการทำงานเป็นทีมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสรุปขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบได้ว่า เริ่มจากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ สร้างรูปแบบและตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ จัดทำคู่มือเพื่อนำรูปแบบ ไปทดลองใช้ และประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ รายละเอียดของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกันโดยมุ่งเป้าหมายหลักคือการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการทัศน์การจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ดังนั้นระบบกลไกการดำเนินงานต่างๆ ภายในรูปแบบจึงมุ่งสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมภาพ ลีภัยรัตน์ (2560) ค้นพบว่า รูปแบบการบริหารคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล ระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย

องค์ประกอบการบริหารคุณภาพโรงเรียน
มาตรฐานสากล และกระบวนการบริหาร
คุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล ส่วนที่ 3
เงื่อนไขความสำเร็จ การประเมินรูปแบบการ
บริหารคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับ
ประถมศึกษา มีความถูกต้อง ความเหมาะสม
ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ใน
ระดับมาก

3. ผลการดำเนินงานตามรูปแบบการ
บริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่
ยกระดับความสามารถของครูในการจัดการ
เรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 พบว่า
บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนด้าน
ทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยรวมในระดับมาก
ที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) ส่วนผู้ปกครองและชุมชน มี
ส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21
ของนักเรียนโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)
การดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงาน
วิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่ อยกระดับ
ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะ
ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเทศบาลวัด
ท่าสะอาด ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความสามารถ
ในการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะใน
ศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$)
นักเรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 หลัง
ดำเนินงานสูงกว่าก่อนดำเนินงาน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสำเร็จจาก
การดำเนินงานข้างต้นเป็นผลมาจากระบบและ
กลไกการดำเนินงานของรูปแบบที่สร้างขึ้นเน้น
การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายทั้งผู้บริหารที่จะต้อง
สนับสนุนนโยบายการเสริมสร้างทักษะใน
ศตวรรษที่ 21 และครูต้องสามารถออกแบบ
กิจกรรมและจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การ
เสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้

นอกจากนี้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้ง
นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ล้วนมีบทบาท
ต่อความสำเร็จของการดำเนินงานเพราะเป็น
ส่วนสนับสนุนให้การเรียนการสอนและการ
ประเมินผู้เรียนได้สอดคล้องกับความถนัด
ความสนใจ และอัจฉริยภาพของผู้เรียนแต่ละ
คนที่แตกต่างกัน นอกจากนั้น ชุมชนยังเป็น
แหล่งเรียนรู้ที่ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอน
เป็นไปอย่างมีความหมาย ตามมาตรฐานของ
การจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เน้น
พัฒนาทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญในตัว
ผู้เรียน โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ
สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนที่มีการบูร
ณาการความสาระเนื้อหา รายวิชาใน 8 กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ทั้งในรายวิชา และข้าม
รายวิชา รวมทั้งบูรณาการสาระเนื้อหาความรู้
ในศตวรรษที่ 21 เข้าไปด้วย เน้นการสร้าง
ความรู้และเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการสร้าง
ความรู้แบบผิวเผิน กิจกรรมการเรียนรู้จึงต้อง
ออกแบบให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่ม
เพื่อนในเชิงการอภิปรายกลุ่ม อภิปราย
สนับสนุนหรือโต้แย้งยืนยันคำตอบ สร้าง
กระบวนการทดลอง การปฏิบัติพัฒนาชิ้นงาน
ผลงาน หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นการฝึกทักษะทำ
ให้เกิดความรู้และเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการ
บอกเล่าเรื่องให้นักเรียนจดจำ การใช้สื่อหรือ
เครื่องมือที่มีคุณภาพจากการเรียนรู้ใน
สถานศึกษา การทำงานและในการดำรงชีวิต
ประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย
และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ สำนัก
บริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2560)
ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ
เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2551) กล่าวว่า การ

บริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการทำงานร่วมกันช่วยเหลือสนับสนุน เพื่อทำประโยชน์แก่หน่วยงาน เป็นการร่วม วางแผน ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา ซึ่งกระบวนการบริหารเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเพื่อเป็นการช่วยเหลือและทำประโยชน์

4. ประเมินความพึงพอใจ พบว่าบุคลากร ผู้ปกครองและชุมชน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีครู ผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกขั้นตอน อีกทั้งยึดหลักสำคัญในการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง ผลการประเมินความพึงพอใจได้นำมาปรับปรุงรูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างระบบการมีส่วนร่วมให้กับบุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชน ดังนั้น ช่องทางการสื่อสารด้วยระบบเครือข่ายสารสนเทศจึงช่วยสนับสนุนการมีส่วนร่วมได้อย่างมากทำให้การรับรู้ความต้องการมีความรวดเร็ว และช่วยเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการนำทรัพยากรในห้องเรียนมาออกแบบหน่วยการเรียนรู้ให้เน้นบูรณาการและส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลงานของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Balderson (2003) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างชุมชน ผู้ปกครอง และนักการศึกษา กล่าวคือ การใช้ชุมชนเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ปกครอง ครอบครัวกับโรงเรียน เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับชุมชน ทำให้ผู้ปกครองได้รับความรู้เกี่ยวกับชุมชน ดังนั้นการสร้างหุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง

กับนักการศึกษา ทำให้เกิดทรัพยากรที่มีคุณค่าทั้งในด้านสังคมและวัฒนธรรมให้แก่โรงเรียน

สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมที่พัฒนาขึ้นนี้ช่วยส่งเสริมความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 4) การวางแผนและพัฒนาการส่งเสริมทางวิชาการ 5) การนิเทศภายใน 6) การวัดและประเมินผล รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 1) การรับรู้สามารถให้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ 2) การเลือกและเสนอแนวทางเพื่อตัดสินใจ 3) กระบวนการตัดสินใจ 4) การดำเนินงาน 5) การติดตามตรวจสอบ 6) การรับประโยชน์ และเป็นเจ้าของนโยบายสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นเนื่องจากรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีขั้นตอนการดำเนินการในแต่ละขั้นอย่างเป็นระบบ มีรายละเอียดในการปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ หรือในสถานศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาดในการดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบที่ดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยมีคู่มือการใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานในรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล มีขั้นตอนการดำเนินงานตรงตามแนวทางการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ เกิดความตระหนักรู้ว่ามึงงานใดที่ยังไม่ได้ดำเนินการ มีความละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการได้เป็นอย่างดี และมีแนวโน้มในการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการยกระดับความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1.1 การนำรูปแบบไปปฏิบัติ ผู้บริหารควรกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจผู้เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการ โดยมีการนิเทศที่ความเหมาะสมกับบริบท และสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน และมีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ เผยแพร่นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ให้ผู้เกี่ยวข้อง หรือ หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.2 ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามรูปแบบควรศึกษาวิธีการใช้เครื่องมือตามคู่มือการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะเครื่องมือที่

เป็นสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา จะต้องใช้อย่างต่อเนื่อง เพราะส่งผลให้การใช้รูปแบบประสบผลสำเร็จ ทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.3 การนำรูปแบบไปใช้ ควรเกิดจากการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้ง ผู้บริหาร ครู ผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ได้แก่ ผู้แทนจากผู้ทรงคุณวุฒิ ชุมชน ผู้ปกครอง องค์กรศาสนา และศิษย์เก่า เป็นต้น ในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะต๋อย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านอื่น ๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไป

2.2 ควรนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะต๋อย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียนอื่น ๆ ในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อปรับปรุงรูปแบบให้มีความเหมาะสมจนพัฒนาเป็น นวัตกรรมทางการศึกษาต่อไป

2.3 ควรมีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะต๋อย

แหล่งอ้างอิง

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. (2553, 22 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 127 ตอนที่ 45 ก. หน้า 1-3.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษามาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ณัฐวัฒน์ ล่องทอง. (2561). การพัฒนารูปแบบการให้การศึกษาแก่กลุ่มที่มุ่งเน้นการรู้คิด-พฤติกรรม เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนตัวทางอารมณ์ของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก. วารสารเกษมบัณฑิต, 19(2), 199-214.
- ณัฐกานต์ เกตุขานนา. (2554). ปัญหาอุปสรรคในกระบวนการมีส่วนร่วมโครงการจัดรูปที่ดินของจังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ทรงศักดิ์ กวานปรัชชา. (2556). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- ปรีดา กลั่นแก้ว. (2552). รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนระดับมัธยม (รายงานผลการวิจัย). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ และคณะ. (2554). รายงานการวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เพชริน สงค์ประเสริฐ. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักการทำงานเป็นทีมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- ยุทธชัยันต์ พรหมนิกร. (2554). การพัฒนารูปแบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนบนพื้นฐานการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา: ป่าชุมชนดงมัน จังหวัดยโสธร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- วัชรพงษ์ น่วมมะโน และ กาญจนา บุญส่ง. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. วารสาร Veridian E Journal ฯ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8(1), 1120-1131.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ศิริลักษณ์ นาทัน. (2550). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของโรงเรียนต้นแบบในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

- สมาพร ลีภัยรัตน์. (2560). รูปแบบการบริหารคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล. *สุทธิปริทัศน์*, 31(100), 261-273.
- สันติ บุญภิรมย์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บุคพอยท์.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2551). *สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2560). *การดำเนินงานจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. (2560). *รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มจังหวัดการศึกษาท้องถิ่น ที่ 15 (ภาคเหนือตอนบน 1) ประจำปีการศึกษา 2559*. เชียงใหม่: กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น.
- Balderson, D. W. (2003). *The Effects of a Personal Accountability and Personal Model on Urban Elementary Student Social and Off-task Behaviors*. (Master's thesis, University of Nevada).